

DOHY JÁNOS

A hazai állatnemesítési és állattenyésztési kutatások nemzetközileg elismert szaktekintélye, Dohy János emeritus professor, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja november 11-én hosszan tartó súlyos betegség után örökre eltávozott körünkből.

Dohy professzor 1934-ben született Debrecenben. Gyermekkorát Debrecen- Pallag-pusztán töltötte, vagy ahogy akadémiai pályatükrében Ő maga írta: „A Debrecenhez tartozó „kultúrtanyán”: Pallagpusztán nőttem fel...”. Elemi iskoláit a kolozsvári Lyceumban, nyolc osztályos középiskolai tanulmányait pedig a keszthelyi premontrei, a debreceni piarista és a kisvárdai Bessenyei György gimnáziumokban végezte. Egyetemi tanulmányait 1952-ben kezdte meg az Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Karán, Budapesten és fejezte be Gödöllőn, 1957-ben. Hallgatóként Horn Artúr professor tanszékén dolgozott,

amely egész szakmai életpályájára meghatározó jelentőséggel bírt. Kutatási eredményei alapján Horn professzor tudományos gyakornoknak hívta meg tanszékére, ahonnan még ebben az évben az Állattenyésztési Kutatóintézetbe került, ahol aktív részese volt a „tejlő magyar barna” és „tejlő magyar tarka” szarvasmarha típusok kialakításának. Közben elkészítette egyetemi doktori értekezését, amelyet 1963-ban védett meg. Munkásságát az Állatorvostudományi Egyetemen folytatta, ahol Horn Artúr professor tanszékén dolgozott előbb egyetemi adjunktusként, majd docensként. Tíz év aktív oktató és kutató munka után, amelynek eredményeképpen 1968-ban a mezőgazdaságtudomány kandidátusa fokozatot is elnyerte, a herceghalmi Állattenyésztési Kutatóintézet tudományos főigazgató-helyettesének nevezték ki. Két év múlva, Guba Sándor főigazgató meghívását elfogadva, a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskola tudományos főigazgató-helyettesi megbízását nyerte el. Tudományos munkásságának kiemelkedő eredménye volt ebben az időszakban a „hungarofríz” szarvasmarha fajta létrehozásában és nemesítésében végzett tevékenysége. Horn Artúr professor nyugállományba vonulásakor átvette az Állatorvostudományi Egyetem Állattenyésztési Tanszékének vezetését. A szarvasmarha nemesítésében és tenyésztésében kifejtett tudományos munkássága alapján 1984-ben megszerezte a mezőgazdaságtudomány doktora fokozatot. Két évvel később megbízták a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Tanszékének vezetésével, amelyet intézetté fejlesztett. Rendkívül kiterjedt nemzetközi kapcsolatai és kiváló nyelvismerete alapján egy ciklusban rektorhelyettesként irányította a Gödöllői Agrártudományi Egyetem tudományos- és külkapcsolatait, majd a felsőoktatás reformjának eredményeképpen az egyetemeknek visszajuttatott doktori képzés első irányítója lett az Egyetemen, dékáni minőségben. Tudományos érdeklődése az új biotechnológiai és biotechnikai módszerek elterjedésével ezen új eljárások bevezetésére irányult az állattenyésztés gyakorlatába. Tudományos tevékenységének elismeréseképpen 1993-ban a Magyar Tudományos Akadémia levelező, majd 1998-ban rendes tagjává választotta, Akadémikus társainak bizalmát élvezve az MTA Agrártudományok Osztályának előbb elnökhelyettese, majd elnöke volt.

Az aktív egyetemi tevékenységtől 2000-ben visszavonult, de a doktori képzésnek ezt követően is aktív részese maradt és irányította az általa szervezett Állatnemesítési Kutatócsoportot, amely számos fiatal kutatónak adott lehetőséget tudományos munkásságának folytatására.

Közel kétszáz tudományos cikk, emellett számos könyv, ezek közül több tankönyv szerzője illetve szerkesztője volt, amelyekből agrármérnök hallgatók százai sajtóították el az állattenyésztés genetikai alapjait. Számos szakmai és tudományos díj birtokosa volt, amelyek közül a Horn Péter akadémikussal megosztva elnyert Széchenyi Díjra és „Nebraska Állam tiszteletbeli polgára” kitüntetésére különösen büszke volt.

Hamvasztás utáni búcsúztatására, kívánsága szerint, legszűkebb családjá körében került sor.